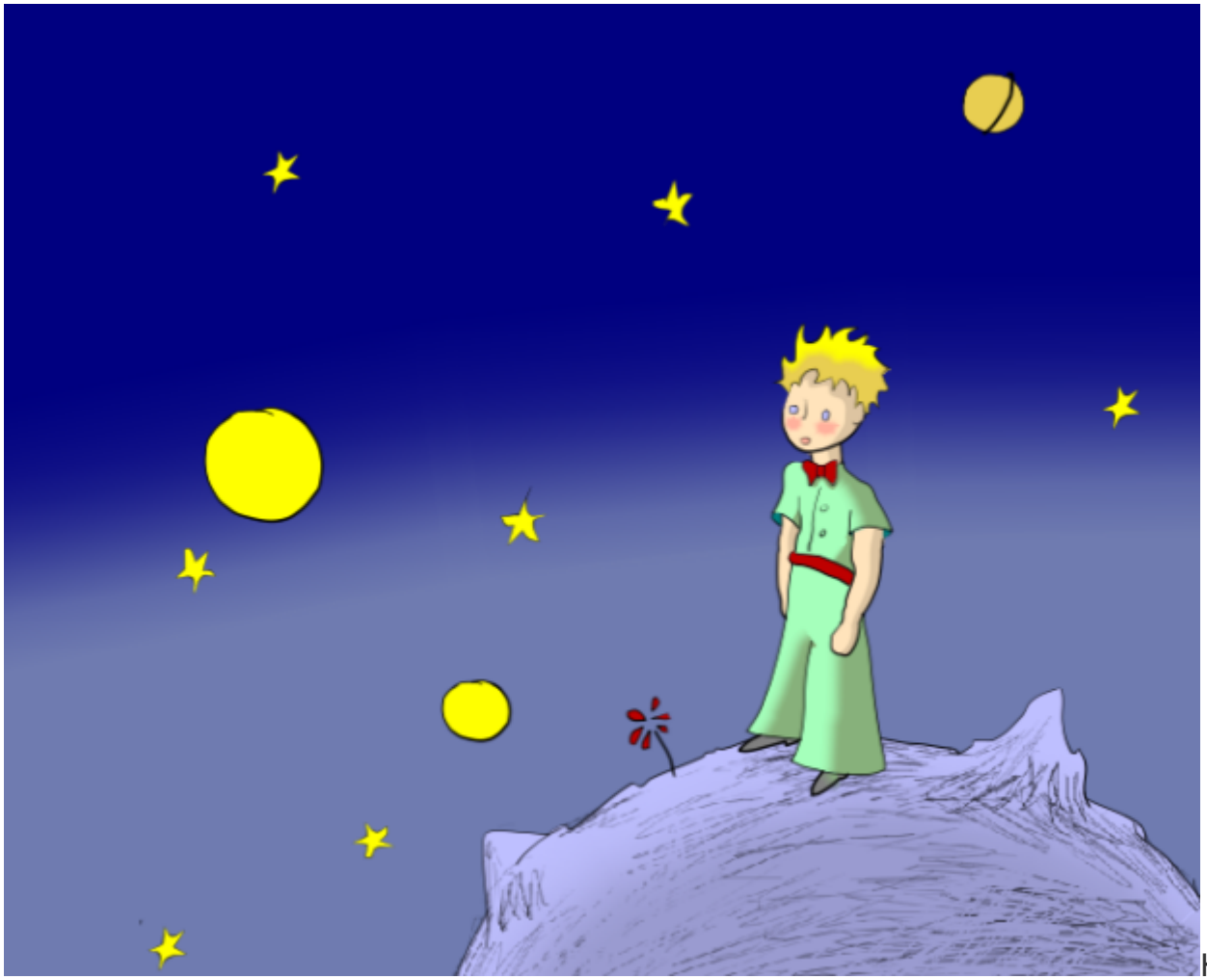

Κάθε στιγμή που βλέπεις, τα μάτια σου παρατηρούν προς μία συγκεκριμένη κατεύθυνση. Κοιτάζω, πχ. την θάλασσα: τα μάτια μου θα βλέπουν το γαλάζιο, τα κύματα, τις βάρκες. Τη συγκεκριμένη στιγμή ο κόσμος όλος είναι η θάλασσα.

Όμως, ζωή υπάρχει και στις άλλες κατευθύνσεις! Βλέπω, πχ. εμπρός, όμως ο κόσμος ζει και στις άλλες κατευθύνσεις. Η γη θα συνεχίσει να γυρίζει ανεξάρτητα απ’το πού θα κοιτάζω.

Τα μάτια είναι μέσο πενιχρό όταν θες να δεις αληθινά. Αδυνατεί να φτάσει το υψηλό, διεισδυτικό επίπεδο όρασης της καρδιάς. Γιατί, όταν η καρδιά είναι ενεργή και καθαρή, διακρίνει πράγματα αθέατα στο μάτι! Κοιτάζω μπροστά, όμως η καρδιά μου θα συνοδεύει, θα αναζητεί τους ανθρώπους που αγαπώ, ας είναι και στην άλλη άκρη του πλανήτη. Τα μάτια περιορίζονται βολικά στις εικόνες. Στο να βάζουν ταμπέλες και να κρίνουν επιφανειακά. Η καρδιά, όμως, εισχωρεί στα βάθη

της ύπαρξης. Κατανοεί, αγαπά, συγχωρεί. Η καρδιά βλέπει!

*Μόνο με την καρδιά μπορείς να δεις αληθινά. Η ουσία χάνεται σαν ψάχνεις με τα μάτια,*θα μας έλεγε ο μικρός πρίγκιπας…
Πηγή: aoratigonia.blogspot.gr